

กระแสแรง!

กฎหมายเป็ยร่ปากช่อง 1 เลียงปลาเกินพีช ดันทุนต่ำ

สวนราคาอาหารเม็ดขึ้นราคา

กระแสการใช้กฎหมายเป็ยร่สายพันธุ์ปากช่อง 1 ในการเลี้ยงปลาและปลาเกินพีชได้รับความนิยมจากเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาเป็นจำนวนมาก ซึ่งกระแสเลี้ยงนี้ได้รับการยืนยันจากคุณชนิทร มั่นคงดี เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาโดยใช้กฎหมายชนิดดังกล่าวเป็นอาหารให้แก่ปลาและปลาเบญจพรรณที่ตนเลี้ยง ซึ่งเคยตีพิมพ์ในนิตยสารสัตว์น้ำ ฉบับ 273 ประจำเดือนพฤษภาคม 2555 ที่ผ่านม ว่าตนรับโทรศัพท์จนสายแทบไหม้จากเกษตรกรผู้ร่วมอาชีพที่โทรมาสอบถามข้อมูลจากหลากหลายสารภิก

ในช่วงที่ข้าวของต่างๆ พากันขึ้นราคาอย่างถ้วนหน้า ไม่เว้นแม้แต่วัตถุดิบต่างๆ ที่ใช้ในการเลี้ยงปลา จึงไม่แปลกเลยที่จะทำให้ต้นทุนต่อกิโลกรัมของการผลิตปลามีราคาสูงขึ้น แต่ในทางกลับกันสิ่งที่ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาองงใจยิ่งนัก คือ ราคาปลาเนื้อที่เกษตรกรจำหน่ายสู่ท้องตลาดกลับมาราคาลดต่ำลง ซึ่งสิ่งนี้กำลังเป็นปัญหาสำคัญของเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาเป็นอย่างมาก

ความไม่สมดุลย์ของกรอบราคา ระหว่างต้นทุนการผลิตและราคาขายที่ทำให้ช่องว่างของกำไรลดน้อยลงทุกทีนี้ เกษตรกรจึงต้องช่วยเหลือตัวเองเพื่อให้ตนยังสามารถดำรงอยู่ในสาขาอาชีพนี้ได้ ซึ่งทางรอดเดียวของเกษตรกร คือ การลดต้นทุนการผลิต

ต้นทุนการผลิตของการเลี้ยงปลานั้นโดยหลักแล้วอยู่ที่ค่าอาหาร

สำหรับอาหารที่ใช้ในการเลี้ยงปลา กลุ่มปลาเกินพีชนั้นหากใช้อาหารเม็ดในการเลี้ยงก็ต้องยอมรับในสวนหนึ่งว่าทำให้ปลาเจริญเติบโตได้สม่าเสมอและรวดเร็ว การใช้งานก็ง่ายสะดวกสบาย แต่สำหรับเกษตรกรที่มีเงินทุนสำรองในการเลี้ยงน้อยแล้ว นี่คืปัญหาสำคัญอย่างยิ่งเพราะราคาอาหารเม็ดก็ถือเป็นทุนก้อนใหญ่สำหรับการเลี้ยงทีเดียว

การแตกกอของหญ้าเนเป็ยร่ปากช่อง

หญ้าที่ผ่านการสับและหมักแล้ว

เกษตรกรผู้เลี้ยงปลากินพืชเหล่านี้ส่วนหนึ่งจึงหาทางออกด้วยการใช้เศษผักที่หาได้ตามตลาดสดทั่วไป เป็นอาหารในการเลี้ยงแทน ซึ่งก็ถือว่าเป็นอาหารที่ต้นทุนถูกทีเดียว แต่อาหารที่ได้มานี้ไม่สามารถเก็บไว้นานได้อยู่ได้เพียง 1-2 วัน ก็ต้องไปซื้อมาใหม่จากตลาด ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นเท่ากับว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงต้องเสียเวลาไปกับการหาอาหารไปปลาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง สิ้นเปลืองทั้งแรงงานในการขน คำน้ำมันในการขนส่ง ทั้งปริมาณอาหารที่ได้ในแต่ละวันยังไม่แน่นอนอีกด้วย หรือหากเกษตรกรพอมีทุนขึ้นมาหน่อยอาจใช้อาหารทำเองจากวัตถุดิบที่ตนสามารถหาได้จากในท้องถิ่น ก็สามารถลดต้นทุนได้ในส่วนหนึ่งเช่นกัน

สำหรับทางเลือกใหม่ในการลดต้นทุนการผลิตด้านค่าอาหารของการเลี้ยงปลากินพืชที่เคยนำเสนอไปแล้ว คือ การใช้หญ้าเนเปียร์ปากช่อง 1 ในการเลี้ยงปลา ซึ่งกระแสนี้ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากเกษตรกรผู้เลี้ยงปลา ด้วยระยะเวลาเพียง 2 เดือน ที่ลงข่าวไป เกษตรกรมากมายจากหลากหลายสารทิศต่างติดต่อเข้ามายังคุณชนินทร์ เกษตรกรผู้ริเริ่มนำหญ้าเนเปียร์ปากช่อง 1 นี้มาใช้ในการเลี้ยงปลานิลและปลาเบญจพรรณเป็นรายแรกเป็นจำนวนมาก ทั้งสกลนคร นครพนม นครปฐม ปทุมธานี สุพรรณบุรี และรายล่าสุดที่ติดต่อมานี้ คือ เกษตรกร จ.สมุทรปราการ ซึ่งเกษตรกรที่ติดต่อมานี้มีทั้งสอบถามผลการเลี้ยง ติดต่อขอซื้อสายพันธุ์หญ้าเพื่อนำไปลงปลูก รวมถึงขอซื้อหญ้าที่ผ่านการสับและหมักเรียบร้อยแล้วเพื่อนำไปเลี้ยงให้กับปลาในบ่อของตนได้เลย

ครั้งนี้เขาได้เปิดเผยข้อมูลการเลี้ยงในรอบที่ผ่านมาที่เขาใช้หญ้านี้ในการเลี้ยงปลาสลิด โดยบ่อขนาด 2 ไร่ ที่ตนใช้เลี้ยงปลาสลิดในระยะเวลา 10 เดือน นั้นได้ปลาสลิดไซส์ 7-8 ตัว/กิโลกรัม จับผลผลิตรวมได้ 1.7 ตัน แต่ต้นทุนการเลี้ยงนั้นไม่สามารถคำนวณได้อย่างชัดเจน เนื่องจากใช้ต้นทุนควบคู่กับการเลี้ยงปลานิลและปลาเบญจพรรณ และในบ่อดังกล่าวก็ยังไม่ได้จับผลผลิตออกขายด้วย แต่ตอนนี้ปลาที่เลี้ยงอยู่ในบ่อใหญ่นั้นระยะเวลาในการเลี้ยงรวม 11 เดือน ปลาตะเพียนได้ขนาด 1.2-1.3 กิโลกรัม/ตัว ส่วนปลานิลได้ขนาด 0.7-0.8 กิโลกรัม/ตัว

แม้ปลาที่เลี้ยงจะได้ขนาดที่สามารถจับขายได้แล้ว แต่เนื่องจากราคาปลาเนื้อยังมีราคาถูกลงอยู่ เขาจึงยังไม่จับปลาขึ้นขาย ซึ่งเขาให้เหตุผลว่า "ตอนนี้ราคาปลามันยังต่ำอยู่แต่แนวโน้มราคาก็ขยับตัวไปในทิศทางที่ดีขึ้นเราก็เลยทุเลียงต่อไปก่อน เราไม่กลัวเรื่องต้นทุนราคาปลาที่สูงขึ้นอยู่แล้ว เพราะเรามั่นใจว่าต้นทุนอาหารราคาถูก รอให้ราคาปลาเป็นที่น่าสนใจมากกว่านี้ค่อยจับปลาขึ้นก็ได้" คุณชนินทร์กล่าวด้วยความมั่นใจ

เกษตรกรหลายท่านอาจเกิดความข้องใจว่าเหตุใด
 หนุ่ชนิดนี้จึงสามารถนำมาใช้ในการเลี้ยงปลากินพืชได้
 เดิมหนุ่เนเปียร์ปากช่อง 1 นั้น เป็นหนุ่ที่แพร่
 หลายกันเป็นวงกว้างในวงการปศุสัตว์ โดยเฉพาะสัตว์เคี้ยว
 เอื้อง เช่น โคเนื้อ โคน้ำ กระบือ แพะ และแกะ ซึ่งลักษณะ

เด่นของหนุ่ชนิดนี้ คือ เติบโตเร็ว ผลผลิตต่อไร่สูง และ
 โปรตีนสูง เป็นหนุ่ลูกผสมที่เกิดจากการผสมข้ามสายพันธุ์
 ระหว่างหนุ่เนเปียร์ยักษ์และหนุ่ไข่มุก โดยคุณยิวชัยและ
 พัฒนาอาหารสัตว์นครราชสีมา กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์

คุณค่าทางอาหารของหนุ่เนเปียร์ปากช่อง 1 นี้เป็นอีก 1 สิ่งสำคัญที่ทำให้ชนินทรตัดสินใจทดลองใช้
 หนุ่ชนิดนี้เพื่อการเลี้ยงปลาของตน

	วัตถุแห้ง (%)	% วัตถุแห้ง				
		โปรตีน	ไขมัน	เยื่อใยรวม	ถั่ว	คาร์โบไฮเดรตที่ละลายน้ำได้
เนเปียร์ปากช่อง 1 ตัดที่อายุ 45 วัน	14.9	15.9	1.3	35.8	14.5	36.5
ตัดที่อายุ 60 วัน	18.3	12.6	1.2	42.6	12.3	33.3

ที่มา : เฉลา พิทักษ์สินสุข จริยา บุญจรัสชะ และจิรพัฒน์
 วงศ์พิพัฒน์ 2553 การรวบรวมและจัดทำข้อมูลด้านคุณค่า
 ทางโภชนาการของพืชอาหารสัตว์ รายงานผลงานวิจัย
 ประจำปี 2553 กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์ กระทรวง
 เกษตรและสหกรณ์ 77 หน้า)

จากตารางเห็นได้ชัดเจนว่าหนุ่ชนิดนี้มีปริมาณ
 โปรตีนสูงถึง 12.6 และ 15.9 ตามอายุวันที่ตัด และโปรตีน
 ในส่วนส่วนนี้ก็เป็นโปรตีนที่สัตว์สามารถนำไปใช้ได้จริง

หลายคนอาจเกิดคำถามขึ้นอีกว่าโปรตีนชนิดนี้
 นำไปใช้ได้เฉพาะในสัตว์เคี้ยวเอื้องหรือไม่ แล้วปลา
 จะสามารถนำโปรตีนในส่วนนี้ไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่ ซึ่ง
 คำถามนี้ก็ยังไม่มียุติข้อสรุปที่แน่ชัด เนื่องจากยังไม่มีหน่วย
 งานที่เกี่ยวข้องให้ความสนใจและศึกษาอย่างจริงจัง แต่
 หากดูจากผลการเลี้ยงของชนินทรก็สามารถพิสูจน์ชัดได้ใน
 ระดับหนึ่งว่าหนุ่ชนิดนี้ทำให้ปลาสามารถเจริญเติบโตได้
 ทั้งยังสามารถลดต้นทุนในการเลี้ยงได้อีกด้วย

เรื่องดีๆ ที่จะช่วยให้เกษตรกรสามารถลดต้นทุน
 การผลิตได้เหล่านี้ นิตยสารสัตว์น้ำจะติดตามความคืบหน้า

และความเคลื่อนไหวมารายงานให้เกษตรกรผู้เลี้ยงทราบ
 เป็นระยะๆ ต่อไป แต่สำหรับตอนนี้ที่ยังไม่มีงานวิจัยออกมา
 ยืนยันข้อมูลอย่างชัดเจนว่าโปรตีนที่พบในหนุ่เนเปียร์
 ปากช่อง 1 นี้ปลาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่ แต่ก็มี
 เกษตรกรที่ทดลองเลี้ยงแล้วและเขาก็ยืนยันว่าการเลี้ยงของ
 เขาประสบความสำเร็จ ต้นทุนการเลี้ยงต่ำ ปลาได้ผลผลิต
 ดีโตดี กำไรดีด้วย ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับท่านผู้เลี้ยงเองว่าสนใจ
 จะทดลองเลี้ยงปลาของท่านโดยใช้หนุ่เนเปียร์ปากช่อง 1
 นี้หรือไม่

